

Antal, som hver Serie nu indeholder, nemlig 50,000, og da lade det ene Lotteri være et Ambelotteri, det andet et Enkeltlotteri. Man vilde saa have Leilighed til at prøve begge ved Siden af hinanden og give Spillelysten en saa stor Tilfredsstillelse, at der kunde være Udfigt til at blive fri for at see Folk spille i fremmede Lotterier. — Hvad § 5 i Lovforslaget angaaer, da bemærkede et æret Medlem (Ploug), at der i samme var Tale om i de indenlandske Blade at avertere fremmede Lotteriplaner, og at det godt kunde være Udlandinge, som foretog dette. Deri har det ærede Medlem aabenbart Ret; det kan f. Ex. være Folk fra Hamborg — dem maa man nærmest tænke paa — som averterede her, og som man selvfølgelig ikke directe kunne komme tillivs. Men da det er de samme Personer, som sende Breve om til Gud og Hvermand, hvem de kunne finde i Veiviseren eller i Kjøbenhavns Fortegnelse over Skatteyderne eller i lignende Kilder, saa vil man jo dog slet Intet opnaae ved Forbudet. Og dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at der i § 5 omhandles Uvertisementer om samtlige Foretagender, hvorved §§ 2, 3 og 4 overtrædes, og at Storstedelen af disse Overtrædelser maa begaaes af Indlændinge. Derom Nogen indretter et Lotteri, der er grundet paa Classelotteriets Sedler, udstykker dem og indretter et Spil derpaa, vil dette jo falde ind under Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, og jeg troer, at det vilde være til stor Lettelse for Finantsministeriet, hvis det kunde læse Beskjendtgjørelser om Sligt i Aviserne, og at det vilde være bedre at efterspore det ad denne Vej end ved at eftersee, om Folk gaae omkring fra Huus til Huus paa Landet for at affatte Lodder, hvilket man især bør modarbejde. Det ærede Medlem vil i Bladene kunne læse om Planer til Lotterier, der grunde sig paa Classelotterisedler, af en saadan Beskaffenhed, at man maa sige, at det er skammeligt, at Saadant kan drives af Collecteurer, der ere autoriserede af Staten. Jeg skal som Exempel nævne, at En har taget 40 Lodsedler og deraf dannet et Lotteri, der er saaledes indrettet, at Sedlerne i hver Klasse ere beregnede til Prisen af Kjøbelodder, og naar man tager de Priser, som maae betales

gjennem alle 6 Classer, koste 74 Rd., hvortil saa kommer 8 Sk. i Stempel og endnu et Paalæg af 8 Sk. formodentlig som et Tillæg til Collecteuren. Dette ublu Opdræfferi er det, som man fornemmelig maa see at komme tillivs, men det vilde jo lettes overmaade meget, naar der derom avertredes i Aviserne, og hvorfor da forbyde det?

Andræ: Den høitærede Finantsminister fremhævede som en Misliighed ved Ordningen af Lotteriet, at Staten selv maatte spille med. Jeg skal i den Anledning kun gjøre opmærksom paa, at dette er uadskillelig forbundet med ethvert Lotteri, hvormed Staten overhovedet beskæftiger sig. Det er jo nemlig en Selvfølge, at de Lodder, som ikke ere affatte, ikke kunne fordres forlods udtagne af Lykkehjulet; den, som er i Besiddelse af disse ikke affatte Lodder, er Staten, og, naar der altsaa falder en Gevinst paa et saadant Lod, maa denne Gevinst nødvendigviis blive indeholdt; den kan ikke udbetales til Nogen, og dette vil altsaa sige det Samme som, at Staten faaer Jordelen af en saadan Gevinst. Det er umuligt at forhindre dette, medmindre man kunde give en aldeles afgjørende Garanti for, at aldrig noget Lod var uaffat, og en saadan Garanti kan man ikke yde. Men naar der tales om, at man kunde være Frygt for, at Publicum ikke vilde synes om en saadan Medspillen, og at dette muligt vilde forekomme Publicum altfor haardt og saa affrækkende, at det overhovedet slet ikke vilde besatte sig med Lotteriet, saa troer jeg rigtignok, at denne Frygt maa siges at være fuldstændig ugrundet, thi derfor have vi jo gundet Erfaring, idet det nemlig er det, der har fundet Sted indtil denne Dag. Jeg ønsker saa lidt som muligt at røre ved dette Forhold, og naar ærede Medlemmer ville eftersee, hvad jeg derom i sin Tid har udtalt, ville de let bemærke den overordentlige Barsomhed, hvormed jeg har berørt det. Jeg tilstaaer, at det ogsaa nu er med stor Modstræben, at jeg kommer nærmere ind derpaa, men jeg maa dog sige saa Meget, at, hvad der hidtil har fundet Sted — man betegne det nu, som man vil; jeg skal ikke forsøge paa nærmere at betegne det, — det er dette,